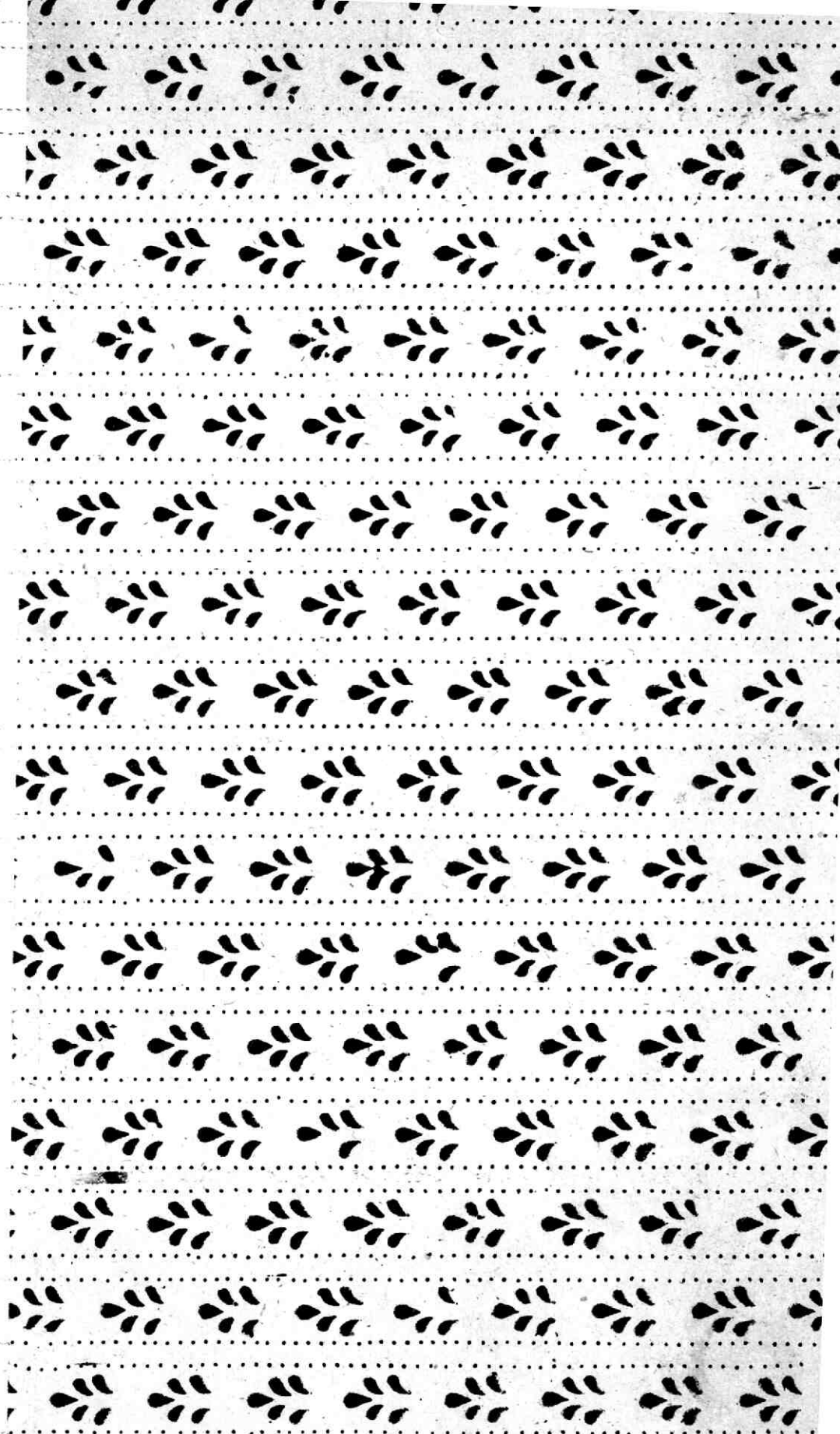

Brokkelvloer van rijmspreuken : oud en jong, ontleend en eigen

<https://hdl.handle.net/1874/235371>

mm 12308

Z. oct.
3418

GESCHENK
VAN HET
UTR. OUD-STUDENTENFONDS.

M. M. COUVÉE, 'S GRAVENHAGE.

LICHTDR. V. EMRIK & BINGER, HAARLEM.

RIJKSUNIVERSITEIT UTRECHT

0393 6907

BROKKELVLOER

VAN

RIJMSPREUKEN

OUD EN JONG — ONTLEEND EN EIGEN

DOOR

NICOLAAS BEETS.

*Uitgegeven ten behoeve van den bouw eener Protestantsche
Kerk te Valkenburg (L.)*

KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE BOEK- EN KUNSTHANDEL VAN
M. M. COUVÉE. — 'S-GRAVENHAGE 1891.

*KERKVOOGD en NOTABELEN der Ned. Herv.
Gemeente te Gulpen en Valkenburg, betuigen hunnen harte-
lijken dank aan allen die hebben bijgedragen, hetzij door
giften, hetzij door inteekening op dit werkje, aan den bouw
der Protestantsche Kerk te Valkenburg (L.)*

INDISCH.

I.

roote stroomen, hooge boomen,
Heilzame kruiden, deugdzame luiden,
Zijn niet voor zichzelf' geboren,
Maar voor de wereld, waaraan zij behooren.

II.

Man van deugd en van liefde, wij treuren
Als de boosheid U martelt en keelt!
De sandelboom zij uw beeld:
De bijl, die hem velt, doet hij geuren.

NAAR HIERONYMUS.

De traan boetvaardiglijk geschreid,
Die d' On-verwinbren overwint,
Die d' Onafhanklijken verbindt,
Verweldigt Gods rechtvaardigheid.

NAAR AUGUSTINUS.

I.

Mij schiept ons t' Uwaart, en ons hart, o God die leeft,
Hoe zou het rusten, eer het U gevonden heeft?

II.

Die veel met God verlangt te wezen,
Moet vlijtig bidden, vlijtig lezen;
Want als hij bidt, hoort God zijn stem;
En als hij leest, spreekt God tot hem.

NAAR SENECA.

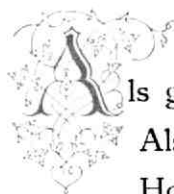

ie minst begeert,
Het minst ontbeert.

UIT DE XIVE EEUW.

Als gij wel denkt, zijt Gij in God;
Als gij wel doet, is God in U;
Hoe zalig wordt dan eens Uw lot,
En hoe benijdbaar is 't reeds nu.

UIT HET DUI TSCH.

I.

Begin met God den morgen;
Eet 's middags welgemoed uw brood;
Gedenk des avonds aan uw dood;
Verslaap des nachts uw zorgen.

II.

Wie drinkt zonder dorst, en eet zonder honger,
Sterft des te jonger.

III.

Tevreden wezen: kunst en eer.
Tevreden schijnen: lak! — niets meer.
Tevreden worden: groot geluk.
Tevreden blijven: meesterstuk.

IV.

Hoe hooger berg, hoe dieper dal;
Hoe grooter man, hoe lager val.

NAAR FRIEDRICH RÜCKERT.

Gij hebt twee ooren, slechts éenen mond,
Omdat ge u toe zoudt leggen,
Zoo veel te hooren als gij maar kont,
En weinig daarop te zeggen.

Gij hebt twee oogen, slechts éenen mond,
Opdat gij den slag zoudt krijgen,
Veel op te merken, zooveel gij kont,
En veel er van te verzwijgen.

Gij hebt twee handen, slechts éenen mond,
Opdat gij wel zoudt weten,
Dat gij met de twee hard werken kont
En slechts met den eenen moogt eten.

NAAR HERMAN LING.

eg uwen vrienden iets in 't oor,
Het klinkt wel honderd mijlen.

Uit muizentanden geen ivoor,
In spijt van 't vlijtigst vijlen.

De groote vooglen gaan niet los
Op al te kleine koornen.

Verlang toch niet van éénen os
Twee huiden en vier hoornen.

Die niet vooraf zijn korrel zaait,
Zal nimmer halm zien schieten.

Die op het veld zijn graan niet maait,
Ten disch geen brood genieten.

Die een droog huis bewonen wil,
Moet gelijkvloers niet bouwen.

Houdt iemand zich wat al te stil,
Gij moet hem niet vertrouwen.

NAAR SHAKESPEARE.

I.

Heef weinigen uw stem, maar leen aan velen
't oor;
Neem elks berisping aan; behoud u 't oordeel
voor.

II.

't Valt lichter twintig man getrouw de les
te lezen,
Dan voor een twintigst deel daar zelf aan
trouw te wezen.

NAAR CONGREVE.

Stel niet tot morgen uit om wijs te zijn;
Wie zegt u, dat de zon van morgen u beschijnt?

NAAR HANNAH MOORE.

Ga waar gij wilt, gij vindt alom dezelfde fout,
Dat elk zijn kleinen kring voor heel de wereld
houdt.

NAAR GEORGE ELIOT.

Waar daden reizen mee, waar heen gij zeilt of rijdt;
Wat gij geweest zijt, maakt u wat gij zijt.

EIGEN.

I.

ennis zij Macht,
Liefde is Kracht.

II.

Is Liefde blind: de ware Liefde ziet
Wat heelt en helpt, en sluit haar oogen niet.

III.

Die beter willen doen dan goed,
Doen erger soms dan kwaad.
Iets goed doen eischt een kalm gemoed;
Ook 't edelst dwepen schaadt.

IV.

Hij strooit een bloem op 's braven graf,
Die doet, waarvan hij 't voorbeeld gaf.

V.

Die vriendlijk liegt, kweekt vrienden aan;
Die waarheid spreekt, heeft haast gedaan.

VI.

Wel hem die de ervaring derft,
Dood te wezen, eer hij sterft.

VII.

Is 't oog gezond, het ziet zijn plicht;
't Goed ingeziene is haast verricht.

VIII.

Niet wat gij slikt, maar wat gij kauwt
Niet wat gij eet, maar ook verdouwt,
Sterkt,
Voedt en werkt;
De rest benauwt.

IX.

Zorg maakt den Man, en doet Bezorgdheid zwijgen;
Hij die geen zorgen heeft, moet zorgen ze te krijgen.

TEN SLOTTE.

Wie een steen brengt tot den bouw,
Kan hij meer niet, handelt trouw.

